

Juleelefanten

Skrevet af forfatteren Cecil Bødker, som er født i 1925. Historien er en sandfærdig beretning fra Cecil Bødkers barndom i Fredericia. Cecil Bødkers far var arbejdsmand, ansat i kommunen. Familien boede i et ældre hus lidt uden for Fredericia nær Lillebælt. De var fem søskende.

Historien genfortælles her af Mie Lobedanz:

Det var Juleaftensdag en gang i 30'erne – der er travlhed i det lille hjem.

Moderen i familien havde travlt i køkkenet med at forberede julemiddagen til om aftenen. Faderen blev pludselig kaldt på arbejde, hvilket børneflokkene var rigtig triste over, for de skulle have været med deres far ud i skoven og hente et juletræ. De gik og blev helt umulige, fordi de kedede sig.

Deres mor sagde til dem: ”Gå ud i laden og leg!”. Hun havde ikke tid til det pjat. Da der var gået en time begyndte hun at undre sig, over at ungerne ikke kom ind og spiste.

Pludselig stod en af drengene i døren: ”Mor, mor, har du ikke noget gammelt franskbrød, for juleelefanten er kommet på besøg”, spurgte han. Han fik en masse brød med sig. Et øjeblik efter kom han igen: ”Den er altså mere sulten, den juleelefant”, sagde han.

Moderen morede sig over børnenes påskud til at få noget at spise og fandt mere gammelt brød frem. Efter et stykke tid kom faderen hjem, han var dødtræt og fortalte sin kone, hvorfor han var kaldt på arbejde på en juleaftensdag.

Et lille cirkus havde gjort holdt i udkanten af byen, og her var den store han-elefant brudt ud af sit bur, og det var den elefant, alle nu var på jagt efter.

Moderen stod lidt, så isnede det igennem hende – børnene i laden og al deres elefantsnak – moderen og faderen løb ud til laden, og så der et syn, de aldrig ville glemme:

To af ungerne var i gang med at strigle den enorme elefant, to andre stod og gav den noget hør, som lå i laden.

Den mindste pige stod foran elefanten og forsøgte at lege cirkusprinsesse. Mens en masse mænd havde rendt rundt i omegnen af byen, var elefanten travet ud til laden, hvor de fem børn legede.

De havde synes, det var rigtigt sjovt med besøg af en elefant og havde fået den til at gå ind i den store lade-bygning.

”Er den ikke sød?”, spurgte den mindste pige. Den juleaften var der ingen i familien, der glemte, selvom det nu er mange, mange år siden.

